

[Aage Fogh.]

ling, hvis Størrelse afhænger af det Omfang, som Ungdommen vil besøge Skolerne i.

Jeg slaar til Lyd for, at den Ungdomsskole, der her er Tale om, ikke alene skal være en Ungdomsskole, som vi har kendt den hidtil, for et lille begrænset Afsnit af Befolkningen, der var saa heldig at kunne søge den, men en Ungdomsskole baade for Land- og Byungdom, baade for mandlig og kvindelig Ungdom. Det skal ikke først og fremmest være en Ungdomsskole, der er præget af et eller andet bestemt kristeligt Grundsyn, men en Ungdomsskole, der for mig maa være meget frit stillet. Der er dog et Krav, den maa kunne opfylde, og det er det, at den skal evne at vække Ungdommens Interesse, Forstaaelse og Kendskab til det Samfund, som den lever og arbejder i, og som den, naar dens Tid kommer, skal føre videre.

Hvis vi tænker os en Udvikling paa dette Omraade, er det saadan, at en meget væsentlig Part af det Antal, der nu gaar som ungdomsarbejdsløse — ikke de samme Folk, men et tilsvarende Antal —, vilde kunne anvende deres Tid til Dygtiggørelse paa Skolerne og give Plads i Erhvervslivet for dem, der er ledige. Og saa har jeg den ganske bestemte Opfattelse, at skal man endelig, hvad der er nogen, der har givet Udtryk for, til at tvinge nogle af de unge til noget, saa skal de tvinges til Arbejde og ikke til Skolegang. Skolegang er ikke et Maal i sig selv. De, der kommer i Ungdomsskole, vel vidende, at naar Skolen er sluttet, sætter vi dem ud i Arbejdsløshed igen, kan nødvendigvis ikke faa stort Udbytte af det, hvis ikke de er helt ud over det almindelige.

Derfor bør Ungdomsskolen være lagt til Rette som Forberedelse til det videre Arbejde, og jeg tror, det vilde være overmaade formaalstjenligt, at vi nu gik ind i det Arbejde og bl. a. gjorde det ved at bestemme, at den Bevilling, der er til Raadighed, er uden faste Grænser og kun afhængig af, hvor mange unge der vil søge Skolerne.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om Ungdommens Dygtiggørelse vil jeg gerne i Overensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) slaa til Lyd for, at man lægger Forholdene til Rette, saa de betinger en stærkere Udstykning af den danske Jord. Jeg understreger, at jeg har den Opfattelse, at hvis Ungdommen vil sørge for baade sin teoretiske og praktiske Dygtiggørelse, vil den kunne gaa ind til taaelige Vilkaar under den Form for Land-

brugsbedrift, som vi har lagt Grundlaget til gennem den nye Lovgivning fra i Fjor Vinter.

Det har i denne Forbindelse interesseret mig meget at høre det ærede Medlem Hr. Kristen Amby og andre ærede Medlemmer behandle dette Spørgsmaal. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, men jeg anerkender den Interesse, det ærede Medlem gav Udtryk for. Ihu-kommende den Diskussion, der førtes her forleden Dag i Tilknytning til Skudshale-Affæren, maa det maaske ogsaa være mig tilladt at sige, at jeg har den helt bestemte Opfattelse, at naar Talen er om Dygtiggørelse af Landbougdommen inden for det mindre og det middelstore Landbrug, altsaa Husmandsbruget og de smaa Gaardmandsbrug, hvor de, der udfører Arbejdet er henholdsvis Familien selv og de unge, der skal dygtiggøre sig til senere selvstændig Landbrugsvirksomhed, vil her i Almindelighed være et Omraade, hvor Husmandsorganisationerne og Landboforeningerne, i hvert Fald de, der repræsenterer de almindelige Bønderbrug, ved en fælles Forhandling maatte kunne opnaa et fælles Grundlag.

Det vigtigste er nemlig ikke, at de unge tjener en rimelig Løn i den Tid, de arbejder der, men at de faar en rimelig Uddannelse, saaledes at de staar paa et nogenlunde sikkert Grundlag den Dag, de gaar ind som selvstændige Landmænd. Under Skudshale-Sagen gav jeg Udtryk for, at hvad angaar Lønnen, er der paa dette Omraade ikke noget at klage over i Dag, men jeg er ikke ganske sikker paa, at man, hvad Uddannelse angaar, kan sige det samme. Jeg beklager, hvis de løse Arbejdsforhold skulde vinde større Udbredelse paa disse Omraader, for det, der her er Tale om, er unge Arbejdere, der skal dygtiggøre sig, og de faar ikke den Uddannelse, som de burde have, hvis de skal skifte fra Plads til Plads fra Maaned til Maaned. Jeg kan derfor ikke se anderledes paa det, end at de, der har Interesse for vort Landbrugserhverv, det mindre Jordbrug og det middelstore Landbrug, maatte kunne løse denne Opgave i Fællesskab. Det er nemlig deres egne Børn og deres Fremtid, det drejer sig om.

Saa føjer jeg til, at for de egentlige Landarbejdere, de, der maaske hverken har Ønske eller Haab om at blive selvstændige Landmænd, men gaar ind som Landarbejdere paa Arbejdspladser inden for de forskellige Dele af Erhvervet, bør der skaffes andre og bedre Vilkaar end de hidtidige. Jeg kan ikke med min bedste Vilje